

A MAGYAR SZENT KORONA

Második Szilveszter pápának különös álma volt egy éjszaka. Álmában egy angyal jelent meg előtte és ezeket mondta:

– Sok évszázaddal ezelőtt egyik elődöd mezítláb lépett ki Róma kapuján, hogy kegyelmet kérjen Attilától, hunok királyától a város számára.

A hatalmas Attila meghallgatta elődöd kérését, és békésen vonult el Róma falai alól. Most ennek az Attilának egyik utóda, magyarok uralkodója, Géza fia István fordul kéréssel hozzád. Királyi koronát kíván magának, és népe számára apostoli áldást. Teljesítsd kívánságát, Szilveszter, mert ha teljesíted, a kereszténység pajzsává válnak a magyarok, s kardjuk az egyház kardja lesz. Több áldozatot hoznak és ezerszer többet szenvednek majd a keresztény hitért ezek a magyarok, mint a világ összes népei együttvéve!

S lám, alig telt el néhány hét a különös álom után, amikor a magyarok földjéről megérkezett Rómába Asztrik érsek, királyhoz illő kísérettel és gazdag ajándékokkal, és királyi koronát kért István névre keresztelt Géza fia Vajk, magyar fejedelem számára.

Szilveszter pápa nagy örömmel fogadta magyarok küldöttjét, és levél kíséretében küldte meg apostoli áldását és a királyi koronát. Így szólt a levél:

“Szilveszter pápa, Isten szolgája, áldását küldi magyarok uralkodójának!”

“A Felséges Isten és a szent apostolok által ránk ruházott hatalmunknál fogva engedélyezzük, küldjük és adományozzuk áldásunkkal együtt mindazt, amit tőlünk kértél. A királyi koronát az apostoli királyi címmel együtt, érsekséget Esztergom székhellyel és a többi püspökségeket.”

“Mindezekeken felül apostoli hatalmunknál fogva engedélyezzük és kívánjuk, hogy úgy te magad, mint minden jogos utódod, bárki legyen is az, maga előtt hordassa a keresztet mint apostoli jelvényt. Te és utódaid, ahogy apostoli királyokhoz illik, magatok döntsetek, ítéletek és rendelkezetek mi helyettünk minden egyházi dologban úgy a jelenben, mint a jövőben országotok földjén.”

“Róma, az Úrnak ezredik esztendejében, március hónapjának huszonhetedik napján.”

Ahogy a szent korona megkezdte útját Rómából a magyarok földjére, mennybéli angyalok serege kísérte magosan az égen, elterelve útjából a fellegeket, szeleket, viharokat és árvizeket. Ahol a koronát vivő kis csoport elhaladt, virágok nyíltak ki hirtelen az út mindkét szélén, még a magas hegyi hágókon is, ahol hó lepte a földet.

Sok egyéb csoda is kísérte útját. Az út mentén lakozó népek tehenei kétszer annyi tejet adtak, mint azelőtt. A juhok három bárányt hoztak a világra, és legelők, kaszálók, szántóföldek, gyümölcsösök termése megtízszereződött. A csodák láttára letérdelt a nép mindenütt az út mentén, amerre csak a Szent Korona elhaladt és minden nép a maga nyelvén áldotta az Urat, Róma városától magyarok földjéig.